

Hoțul de Turc

a furat pe iubita-i frumoasă: Adrianopolul, iar diplomația europeană stă speriată în fața acestei întâmplări neașteptate. Turcul sboară voios, iar sârbul, greul

și muntenegrenii râd de pățania bietului bulgar, care după atâtea lupte se alege cu nimica.

Cucul la Slatina.

Frunză verde de trifoi
Vino cucule la noi,
Cucule din Budapesta
Vino cîntă în Slatina
Că de mult n'ai mai cîntat
Aproape te-am zăuitat.
Frunză verde de dohan
Cîntă-i lui Pașa Viczan
Cere dragă cîta spir
Cîntă: să-i fie de mir!
Mare noroc a avut
Că el moale s'a făcut
De nu s'ar fi făcut moale:
El s'ar fi ținut foale!
Că pașa Viczan minînd
Membrii toți la el venind
Și membrii ei adunînd
Cu ei comitet ținînd
Voia să-i sfătuiască
Școala să ni-o ungurească.
Dară ei nu s'au supus
La vorbele unui slut.
Pînă cînd n'au întreat
Sinodul adevărat
Duminică sinod s'a ținut
Biserica s'a umplut
Gată popa un pangnot
Și deschise el sinod
Și a zis să facă în sat:
Școlile noastre de stat.
Iar creștini au strigat:
Nu ne trebuie școli de stat!
Noi mai departe le-om ținea
Chiar să crăpe lui Viczan burta!
Sinodul cît a ținut
Președinte n'am văzut
Că tot în birt a sezut.
Pașa Viczan și un chinez
Care a fost membru ales.
Decînd e membru ales
La biserică n'a mers!
Rușine să le fie
Nu's creștini de omenie!

Vremuri grele.

Un om se ducia la un bărbier, să-i tragă o măsea care-l durea.

Bărbieru îi băgă cleștele în gură, și într'un minut măseaua era afară.

— Ei zise omul năcăjit, știu că mi-ai făcut-o? mi-ai scos o măsea bună în locul celui rău....

— Așaa... vezi d-ta n'am ce face, vremurile sunt rele și trăgînd numai măsele rele, nu putem trăi, trebuie să mai scoatem și câte o măsea bună.

M. MITROFAN.

Cucu la Mercina.

Cucule pasere mică
Zboară 'n Mercina fără' frică,
Și cîntă fumos din rit
Că Mercina e sat vestit,
Sat vestit și frumușel,
Multă dragoste-i în el.
Că sunt fete frumușele,
Dar la minte ușurele!
De frumoase sunt frumoase,
De cusut nu vreau să coase,
Că se țin tare frumoase,
De cusut nu vreau să știe
Ci fac multă datorie.
De țesut nu vreau să țese
Că-și fac haine de mătase,
Tot pe bani dela șporcasă.
Portu nostru l'au lăsat
Și al jidovesc lor luat.
Pe jidovi înbogătesc
Pe părinți îi sărăcesc.
Fata care-i mai săracă
Ca o creiasă se 'nbraceă.
Cînd să apropie de toamnă
Tata vrea s'o facă doamnă
Se duce la țîrg cu vaca
S'o vîndă să'nbrace fata.
Iși vînd vaca dela casă
Pe arămizi și mătăsă.
Cămașa din brîu în sus
Făcută-i pe cucuruz.
Poalele din brîu în jos
Făcute-s pe grîu frumos
Iar pe pui dela mîină
Dau făină și slănină.
Și pe cîrpă de mătăsă
Dau cite cinci bănci și șase!
Cînd vine Dumineca,
Frumos să știu înșchimba
Și merg neică pe ulițe
De gîndești că-s baronițe
Cu parazol și mănuși
Și cu galben pela guși,
Cu cămăși de cercelie
Făcute pe datorie.
Și cu poale cu volan,
Pe credit dela Gonstain.
Dar de vreți să fiți cumînți,
Dar de vreți să fiți cumina...
Și adevărate romînce
Dee-vă Dumnezeu mint.
Lăsați portul jidovesc
Și purtați cel romînesc.
Cînd romîncă brîu încinge
Anima-ți începe a pînge.
Că nu-i portu din duchian
Ci rămas dela Traian,
Fetelor, nevestelor!
Dă voi nu vă veți lăsa
Pe nume vă voi cînta,
Și vă voi cînta pe nume
Ca să vă fac de minune,
Și oe rîs la întreaga lume,
Că cucu e pasăre mică,
Și vă cîntă fără' frică.

SATEANUL.

L'a recomandat bine

— Cine-i arendaș la noi?
— Dolfi.
— Care Dolfi?
— Cel strîmb de picioare.
— Dar de unde știu eu, care-i acela?
— Dar cum să nu ști? jidanul a cărui nevastă
a fost anul trecut strivită de un taur.
Omul nostru face o față acră, dar nu zice
nimic. — Par'că acum ar ști, că de cine-i vorbă.

De pomană.

— Dialog între un Neamț și un Român. —

(La ridicarea cortinei Ion șade trist răzîmat de peretele casei în stradă, Iozef trece cu sprîțul în spate la vie).

Iozef: Bună ziua veșine Ion.

Ion: Mulțumesc D-tale, jupâne Iozef.

Iozef: Cel iară este năcăjit d-ta?

Ion: Iară, jupâne, că toate relele se descarcă asupra mea; mai deunăzi îmi muri tata, acum îmi este copilul beteag...

Iozef: Pentru ce nu aduci doctor la el?

Ion: Ce să mai aduc și doctoru, că ia descântat muerea pe la toate vrăjitoarele și baș acum-a baba Nasta la noi, îi descântă de muroi, de izdat, că are strânsori la foale.

Iozef: Voi Rumuni mai mult credeți la baba Nasta decât la un doctor, și asta muncă la voi mai mulți bani decât doctori.

Ion: Cum nu? Atăta că nu ne iau bani gata, ci făină, clisă și mai câte-o găină două.

Iozef: Pentru ce nu-i bun să muncă tu găina? Rumun atunci muncă găina, când este beteag ori găina ori gazda.

Ion: Păi ce să faci cu muerile? Ele cîă cunosc beteșugurile mai bine decât noi.

Iozef: Cunoaște pe dracu, muroi asta Nemți nu știe ce beteșug, adu doctor, ala spune ce fălește.

Ion: Dar n'am nici bani, jupâne, că la în-ingropăciunea lui tata am cheltuit aproape 200 de coroane pe pomană, în afară de ce am mai avut în casă.

Iozăf: No vezi, asta dracu la voi, tot pomană. Iō vezut cum încărcat caru cu saci d-ta și dat la lume să muncă pită și d-ta trebui să muncă mălai. Ai dat de pomană răchie și toți oameni plecat beat și suduit că n'a fost destul.

Ion: Ce să facem, dară așa-i zăcono la noi, așa ne-am pomenit din moși-strămoși.

Iozef: Ho, ho, la moș fost lesne să facă pomană, în tot ani rodit câmpu, rodit moșie de pruni, darea nu a fost ca acum, fost 10 florin la al mai gazdă, datorie la sparcasă nu fost, atunci ușor de pomană. Acum moșie se uscat, iacă am început cu vie, dar și asta acuz usche: vezi eu de doi săptămuni în toate dimineața merg să sprîțui pe ea și tot ploaie chit io lucră, sfîntu Ilie nerozit și spart nouri de tot ploaie.

Ion: Pentru voi se strică ani, voi nu credeți în nimic, vezi cum spuni că sfîntu Ilie e (nărod, nu ști că te treznește. Voi vis mai răi decît calvini.

Iozef: Să fi voi ca calvini, ar fi bine...

Ion: Ba eu nu-mi las legea mea, ferească Dumnezeu.

Iozef: Bine veșine Ion, Nu trebuie să las legea, numai să înveți să nu dai bani de țeaba, pe pomană și pe vrăjitori. Io ști că d-ta la pomană lu batrinu luat 200 coroane cu Wechsel dela banca nostru, că noi avem bani: noi este numai 28 numeri aici în sat, numai mai bogați ca voi 300.

Ion: Macăr mai bogați, și macăr să fiu luat 400 cor. n'o să las pe tata fără pomană să se uite pe cealaltă lume cum alți mîncă și el n'are.

Iozăf (rîzînd): Ha! ha! ha! Cînd tu mort... mai muncă?

Atunci mai muncă vermi pe tine, nu tu muncare.

Ion: Mă jupâne Iozef, ori în »tatăl nostru« al nemțesc nu se zice că, precumu-i în cer așa și pe pămînt?

Iozef: Cum nu... se zice, numai nu se muncă și se be, ori crede voi Rumuni că și acolo merge în toate zile la bert ca aici?

Ion: La bert nu, că n'o să primească D-zeu și jidovi în rai cu fabricele lor de spir, numa noi ne dăm de pomană să avem ce ne trebuie acolo.

Iozef: Dar ce facem noi Nemți? noi atunci murim acolo mai undată de foame, sau cerem la voi?

Ion: La noi nu că nu vă dăm.

Iozef: Atunci batem pe voi și lom cu putere.

Ion: Bateți... n'o să-ți spun. Că noi ne dăm și bâte de pomană, și scaune, apoi veți mîncă voi bătae dela noi, și dacă se frînge bātu, mai căpătați și cu scaunu 'n frunte.

Iozef: Cu asta mergeți voi în rai.

Ion: Dar voi mergeți tîman în rai?.. Că nu credeți în praznice, nu credeți în pomene, nu credeți în sfînți, vezi că ziseși că sf. Ilie e nărod, apoi și el numără ceva la Dumnezeu, o să-i

spună cine vis voi nemți că nu țineți atâtea sărbători ca noi, și n'o să vă lase în rai.

Iozăf: Io este și acum în rai, io nu dator la nime, nu merg în bert să mă bat cu cineva, să dau bani, la avocat, io nu fac praznic și pomană, io nu dau găini și clisă la vrăjitori, numa munc în toată ziua pită cu carne, dar voi mîncăți mălai cu ceapă.

Ion: Și voi nu mîncăți ceapă?

Iozef: Ba da, numai voi mîncăți de sărăcie.

Ion: Nici voi nu sunteți toți bogați. Hei Doamne! Căți nemți am văzut eu cu păpuci pe umeri pe lângă drumul mare...

Iozef: Asta istină, dar nu toți cari poartă toale ca noi sunt nemți, că noi dacă este sărac de tot, dăm la zănat și tot nu facem din copii păcurar la oi.

Ion: Că zeu așa, toți zănatari dela noi sunt nemți d'ai voștri.

Iozef: De ce nu face și voi așa? Numa voi țineți 2—3 copii acasă și împarte pămînt cu ei rămune sărac toți.

Ion: Bine asta ai drept, dar spune-mi de ce nu țineți și voi atâtea sărbători cum ținem noi? Unde-i sfîntu Gheorghe al vostru, unde-i sfîntu Dumitru, unde-i Vinerea mare, unde-i Sora lui Simpetru, unde-s părliițe, unde-i Panteli Vartolomei și căți alți? Unde-s ai voștri?

Iozef: Dacă noi am avea atâtea sărbători ca voi, să boncâne haringi la biserică totdeauna, atunci Hoifer și Schrantz n'ar fi făcut fabrică de mașini de treerat, ci ar fi făcut ca Novotni de hering... Dar io numai șade la vorbă cu d-ta, merg la lucru.

Ion: Poți merge, dar să nu vorbești către mulți Români d'ai noștri vorbe d'astea, că zeu, îți sparge unul toba aia din spate.

Iozef: Sănătate bună, veșine.

Ion: Sănătate bună jupâne... (pentru sine): Mă neamțu dracului are dreptate, dar ce mis eu de vină dacă nu ne lăsăm toți odată de pomene și de praznice, cred că tot o fi popa al nostru mai cuminte decît el, și dacă ar fi astea nimic înaintea lui Dumnezeu, n'ar sfînti popa pomană și n'ar zice Dumnezeu să primească, iar la praznice n'ar tăia un colac pentru vii și unul pentru morți și nu l'ar lua cu el în traistă. Să spună popa în biserică să ne lăsăm de pomene și de praznice, atunci ar fi altceva, ne-am lăsa cu toți, dar pân' atunci noi Români: facem ce zice popa...

—(Cortina).—

N. VUCU-SECAȘANU.

Doftoriile și doamnele.

A.: Nevastă-mea de 7 ani e bolnavă, dar până azi, nici un ban n'am trebuit să plătesc pentru doftorii.

B.: A mea, frate, e sănătoasă ca pepenele, și cu toate acestea nu mai birui cheltuelile de apotecă!

Vaca babei și a moșneagului.

Era odată o babă și un moșneag, săraci, săraci de tot. Ei n'aveau la viața lor decât o vacă stărpă și un bordeiu, iar în bordeiu un pat de scânduri cu rogojină și așternut murdar și rupt, o vatră cu pirosții și câteva oale goale goale, o lăiță, pe care se odihneau și o poliță, unde-și puneau blidurile. În groapa asta cu streșina răzimată de pământ, lumina, ce intra pe ochiul de fereastră din fund, era ca într'amurg și numai când deschidea ușa intra ziua în bordeiu. Aicea, vara le era răcoare și iarna dărdăeau de frig.

Și așa au trăit ei, până ce n'au mai putut munci și într'o zi n'au mai avut ce mânca nici ei, nici vaca din bățatură. Ce să facă? S'au sfătuit, și au hotărât ca baba să se ducă la târg, cu vaca și cu cât or căpăta pe ea să se apuce de ceva mai ușor de muncit, ca să înoade viața până le-o veni sfârșitul.

Baba a luat vacă de funie și grebănoșită a plecat la târg; dar în târgul acela erau trei înșelători, cari învăteau mințile oamenilor cu minciunile și vorbele lor și apoi cumpărau aproape pe nimica, tot ce se aducea de vânzare.

Cei trei înșelători cum au văzut-o de departe pe cale, s'au și sfătuit între dânșii cum s'o amețească de cap pe babă. Unul s'a așezat aicea, unul mai încolo și altul mai departe, pe drum.

Cel dintâi a oprit-o și a întreat-o:

— Mătușă, unde duci oaia asta legată cu ață de gât?

— La târg, că mi-e de vânzare. Dar nu-i oaie, a răspuns baba supărată că o ia în bătaie de ioc.

— Dar ce e mătușă?

— E vacă, cum o vezi, d-le negustor.

— Ba e oaie, mătușă. Nu vezi că are mițe și n'auzi că behăiește, a mai spus înșelătorul.

E vacă, d-le negustor.

Vaca ca toate vacile, cu păr scurt, cu coarne, cu patru ugere și coadă cu moț și rage de dor de acasă, a mai răspuns baba mirată și privindu-și vita, par'că n'o mai văzuse nici odată.

— E oaie mătușă; ca toate oile.

Și înșelătorul a adăugat: »Dute la târg și vaca nu-ți-o spune și alții tot așa, atuncea să mă dai de minciună«.

Baba mai privindu-și vaca și uitându-se la negustor a început a-și face cruce ca de frica lui ucigă-l-toaca. Apoi a plecat mai departe spre târg.

Mai încolo al doilea înșelător a oprit pe babă cu vorbele:

— Unde duci oaia asta, mătușă?

— La târg, d-le negustor, că mi-e de vânzare. Dar nu-i oaie ci e vacă.

— Ba e oaie, mătușă.

— Ba e vacă, d-le!

Iar înșelătorul răzându-i în nas, îi mai spune: — E oaie, babo; oaie ca toate oile. Dacă nu-ți-o spune, în târg toată lumea, că e oaie, atunci să-mi faci ce-i vrea.

Baba iar și-a privit vaca cu deamănuntul, par'că n'o mai văzuse niciodată și apoi măsurând pe înșelător din ochi, în lung și în lat, a prins iar a-și face cruce cu teamă în suflet că stă față în față cu ucigă-l crucea. Și a pornit mai departe spre târg. Dar cum mergea cu capul în pământ, a început a se îndoi, dacă a ținut la casa ei o vacă, sau o oaie, dacă i-a fătat vaca un vișel, sau oaia un miel. Nu mai știa nici ea ce să mai creadă și ce să mai zică. Dacă până acuma, doi i-au spus că e oaie; de! par'că mai știe ea duce de funie... Inșă și-a făcut un plan. Dacă și al treilea i-o spune că e oaie, apoi atuncea hotărât că e oaie ca toate oile slabe și sterpe.

Când aproape să intre în târg, numai iată că și al treilea înșelător îi ese înainte și-o întreată:

— Dar unde duci oaia asta legată cu ață de gât?

— La târg, d-le negustor, că mi-e de vânzare, a răspuns baba incredințată acuma că duce de ață o oaie, așa era de amețită de cap, ca fermecată.

— Și cât ceri pe dansa?

Dur-vur; ba cer atâta, ba îți dau mai puțin; ba mai dă jupâne, ba mai lasă creștine și baba a dat vaca mai pe nimica, del ca pe o oaie slabă și stărpă.

Cu banii în palmă, baba s'a întors acasă la moșneag. Dar moșneagul, din ușa bordeiului, a întreat-o:

— Ei, ai luat bine pe vacușoara noastră, săracă?...
— Care vacă, moșnege?! Că nu era vacă, ci oaie.

— Era vacă femeie, că doar eu am îngrițit-o, eu am crescut-o cu floare de trifoi și tu ai muls-o. Nu-ți aduc aminte?

— Da, mi-aduc aminte; dar era oaie.

— Apoi babo, să știi că te-a fermecat și te-a înșelat. Iar păcatele noastre, dacă om fi făcut păcate pe lume, le va trage pe Cea-Lume înșelătorul.

Apoi bătrînul a mai cuvântat, trist ca de moarte:

— Dacă aduceai bani ca de pe o vacă, mai taram bătrânețele astea și închideam ochii de moarte bună. Dar cu banii ca de pe o oaie, căți-va lei acolo, de ce să te apuci și ce mai de grabă să cumperi pentru ale gurii. Să știi, babo, că moartea noastră o să ni se tragă de aicea, dela mâna de înșelător. El ne bagă în pământ cu zile!

Când au mântuit banii luați pe vacă și n'au mai avut para chioară de făină și udătură; într'o zi prin zori, a închis baba ochii și, într'amurg a închis ochii și moșneagul. Și iaca așa e povestea cu baba și moșneagul, fie-le țărana ușoară.

Dragostea între jidani.

— De inde și pină inde Ițig leben?

— Vin dela Romanie și mergi io puna la țara hela, unde fi eu primită cu vorbele dulce »Bine ai venit«?

— Ala fi greu de ghesit. Da io da la tine un stat. Pușcă la tine Ițig leben. Tu ajungi la țara iadului și acolo fi tu primit cu vorbe dulce »Bine ai venit«.

M. MITROFAN.

Nu știi ungureste.

— Anecdota. —

Se spune, că acu nu de mult, Sîn Petru s'a dus la bunul Dumnezeu și în virtutea bătrânețelor sale și a lungei slujbe ca cheiar al raiului, a cerut cu umilință să fie pensionat.

Dumnezeu, văzând că moșneagul are dreptate, i-a făgăduit că-i va împlini rugarea, dar îl întrebă, că are pe cine să recomande de urmași, căruia să poată incredința cheile raiului?

— Am aflat, răspunse sf. Petru, pe sf. Haralambie, care e aplicat a lua cheile, și tocmai așteaptă aci afară.

— Chiamă-l înăuntru, grăi Domnul.

Sf. Haralambie intră cu smerenie.

— Bătrânul Sf. Petru, sluga mea credincioasă, — îi grăi Dumnezeu, — cere să fie trecut în pensie, și-mi spune că ești aplicat a lua cheile raiului.

— Da prea sfințite Doamne, sunt aplicat la aceasta numai cât este o pedică.

— Care e aceea? întrebă Domnul mirat.

— Nu știi ungureste, prea Sf. Doamne.

— Pentru aceasta, grăi Domnul, poți primi, puțin întră în rai de aceia, cari vorbesc acea limbă.

M. MITROFAN.

Servus părinte!

— Anecdota. —

Pentru omul dela sate vorba cultă-i vorbă mare, Eu aude multe lucruri, cu cari nu ese la cale. Așa un țigan odată, ce la un popă sluja Auzia prea des pe popa, că din »Servus« nu slăbea:

Către dascăl zice »servus«, asemenea către notar. »Servus« cantore iubite, »servus« d-le primar. La țigan aceste vorbe nu-i mai ieșiră din minte. Și într'o zi fără sfială, zise: domnule părinte, Servus ăla cel tot spui nu e cumva de mâncare? »De mâncare nu-i țigane, dar cu un »servus« poți să scapi de datorie fie ia chiar de cinci zloți. »Scumpă vorbă, o să cerc și eu vre-odată. Când veni-va mie rindul, ca să dau cuiva vr'o plată....

Nu trecuse mult de atuncia, și țiganul amărat, A venit să spună popii, că nevasta i-a murit, Ba îl chiamă ca să i-o îngroape, și să-i facă o cuvântare

Dintre cele mai frumoase, c'o să-i dea bune parale. Popa nost pleacă pe data și-i făcu o 'ngropăciune. Dintre cele mai alese, de s'a dus în sat minune. Țiganu și-aduse aminte de al lui »servus« dinainte și se apropie de popa, zicând: »d-le părinte«
»Să vedem de socoteală, și să-m spui câte parale Am să-ți dau acum părinte, pentru slujba d-tale? »Ce să-mi dai? vr'o zece zloți, c'am făcut lucru frumos.

»O să-ți dau țucaș barba, o să-ți dau prea bucuros

»Na un servus, face cinci, cu altu face zece. Și-ți mai dau unu deasupra, ca să fie cincisprezece. Dar acest »servus« din urmă, te rog cât ce ajungi acasă

Să-l cinstesti din a mea parte la cocoana preoteasă

Scriitoare deșteaptă.

Doamna: Ileano, aici sunt 40 fileri, mergi la cofetar și cumpără două bucați de prăjituri de ciocolată. Una pentru mine, cealaltă pentru tine.

Servit: (după reîntorcere): Poftim doamnă 20 fileri înapoi! N'am aflat numai o bucată, aceea care mi-ai dat-o mie. Am și mâncat-o deja.

Doamna: Să-ți fie de bine!

La vizitație.

Medicul: Pe tine, feciorule, Dumnezeu te-a croit anume pentru ca să fi călăreț!

Feciorul: Greu îmi vine să cred asta, d-le doctor, căci în toată viața mea am fost văcar.

Poezie cătănești din Dalmația.

Foaie verde lemn uscat
Bate vântul din Bănat
Când de-acasă am plecat
Părinții cu dor am lăsat.
Că eu știam foarte bine
C'o s'ajung în țări străine.
Și plecai pe drum în jos
Bolnav din om sănătos.
Și plecai spre miază-zi
Că 'nacolo am de-a sosi,
Tocmai în Dalmația.
Unde să zbate apa.
Cucuruz cu frunză lată
Ști când te săpam deodată
Era mândruța ca fată.
Dar când fuseși de îngropat
Mândruța s'a măritat
Și de mine s'o uitat.
Că sunt cătană 'mbrăcat.
Vine-m vine câte un dor
Mă uit spre munți cu nori
Și mă uit spre răsărit
De unde știi c'am venit.
Vântul vine dor mă duce
Dela țara mea cea dulce.
Vântul bate dorul vine.
Și nu-l poate opri nime.
Numai eu cu a mea inimă,
Frunză verde de secară,
Colo mai în primăvară
Pune-oi pană 'n pălărie
Și-oi pași în țivilie,
O lăș în foc cătănie.

PETRU MARIAN, Soldat în Dalmația.

GRAND HOTEL ESPLANADE MARE HOTEL
BUDAPESTA, III., ZSIGMOND-UTCA No. 38-40.

Vis-à-vis de băile Császár și Lukács. Zidit din nou și aranjat cu cele mai noi invenții ale tehnicii moderne. 250 odăi aranjate cu mare lux. Încălzire cu aburi, în fiecare odă apă caldă și rece. Lift.

Sală de mâncare și cafenea de primul rang.

Director-proprietar: Pallai Miksa.

Telefon 64-63.

Telefon 64-63.

Ciasornicile

cele mai precise și cele mai bune

5 pe lângă garanție de **5**
 ani

tacâmuri noutăți artistice, speciale potrivite pentru cadouri de nuntă

giuvaericeale și argintării

se poate căpăta și pe plată în rate.

Reparații și comande din provincie se efectuează cu cea mai mare îngrijire.

Preț-curent cu 2000 de deseme gratis și franco.

Polgár Kálmán

ciasornicar

Budapest, VI., Teréz-körut 5. sz., I. em.

Motoare cu ulei brut și locomobile

WOHANKA

Nu se întâmplă explozie și nu e pericol de foc! Fără control și concesiu-ne din partea finanților.

Cheltuielile de uzină după mărime **1 1/2—2** fleri pro oră și pro putere de cai.

WOHANKA ÉS TSA

BUDAPEST, V., VÁCI-KÖRUT 76. SZ.

STAMPILE DE GUMĂ

cu textul următor:

PETRU MIOC

econom

u. p. J. AM. BERLISTYE

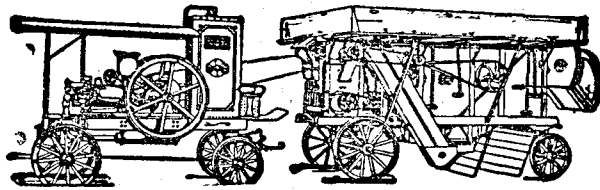
costă **3** coroane, împreună cu o perniță și o sticlă de cerneală. Se poate comanda la administrația foii noastre.

Cele mai bune

MOTOARE CU ULEI BRUT

patentate în Suedia. Motoare de benzină. Garnituri de treerat, cari umblă de sine.

Instalațiuni de mori. Cele mai bune mașini de exploatare 2—300 cai putere.

Exploatare foarte ieftină.

Recomandă mai cu seamă pentru funcționarea morilor, a întreprinderi industriale și la totfelul de scopuri economice și de îmblătire. Cheltuiala de exploatare 1 1/2 fleri. Nu este controlă prin finanți. Plată favorabilă în rate. Garanție deplină. Mașini cu aburi și motoare folosite se schimbă. Catalog ilustrat de lux, lămuriri tehnice trimite gratis și franco

Landler Ödön Budapesta, VI., Lovag-u. 2.

Locul de întâlnire a Românilor

HOTEL SAN REMO

Budapesta, Dohány-utca 40.

Aranjamentul cel mai modern. Lift, lumină electrică, paturi de aramă, apă caldă și rece în fiecare apartament al hotelului. Legătură cu toate gările. — Românilor **20** procente rabat.

Dacă săraca ori bogata vrea să fie frumoasă, atunci folosește numai

Crema Santa Rosa și pudra Santa Rosa

Depositul general al tuturor medicamentelor și specialităților:

Farmacia NÁDOR a drului Székely Ernő

Ö cs. kir. Fensége József Főherceg udvari szállítója.

Budapesta, VI., Váci-körut 17.

Magazinul de ghetete al lui

TÖRÖK LAJOS

Budapest, VI., Gyár-utca 18.

Lucrez după măsură cele mai noi specialități de încălțăminte franceze și engieze conform modelului dat ghetete de domni, dame și copii, precum și cizme de gală, militare și de alt soi. — La dorință vin la casă spre a lua măsură.

Csernek Lajos

fabricator de felinare pentru tot felul de vehicule

Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 40.

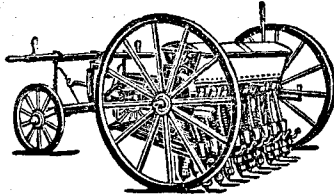
Depositul fabricii de mașini agricole

Gömöri Testvérek

Budapest, IX. ker., Boráros-tér 2. szám.

Repr. gen. pentru Ungaria a fabricii de mașini și a turnătoriei de fer K. & R. Jezek din Blansko.

Noutate!

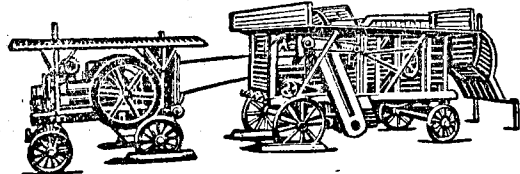

Recomandăm mașinile noastre de semănat, sistemul cel mai nou, mecanismul cel mai tare și mai corespunzător cerințelor timpului, prevăzute cu aparat pentru semănarea porumbului.

Recomandăm de asemenea și următoarele specialități: rișnițe cu suluri de piatră și site cilindrice pentru măcinatul mare și fin, mijlociu, cu minaj de apă, vapor și motor, mașinile pentru fabricarea cărămidei, instalațiuni complete pentru fabrici de cărămidă, mașini pentru fabricarea articolelor de ciment, precum și mașinile pentru sfărâmarea petrelor.

Vizităm pe cheltuielile noastre în persoană pe acei serioși cumpărători cari, se interesează de mașinile noastre; astfel dinșii vor putea să cumpere mașinile mai ieftin, crușind cheltuielile de drum, proviziunea agentului și vor avea parte de serviciul cel mai culant.

Noutate!

Premiate cu numeroase premii prime. Recomandăm garniturile noastre p. treerat simple și cele mai noi cu motor, pe lângă cea mai perfectă garanție și condițiunile de plată cele mai favorabile. Trimitem cumpărătorilor noștri monșter pentru a da instrucție gratuită în manipularea mașinilor.

Premiate cu numeroase premii prime. Recomandăm garniturile noastre p. treerat simple și cele mai noi cu motor, pe lângă cea mai perfectă garanție și condițiunile de plată cele mai favorabile. Trimitem cumpărătorilor noștri monșter pentru a da instrucție gratuită în manipularea mașinilor.

Premiate cu numeroase premii prime. Recomandăm garniturile noastre p. treerat simple și cele mai noi cu motor, pe lângă cea mai perfectă garanție și condițiunile de plată cele mai favorabile. Trimitem cumpărătorilor noștri monșter pentru a da instrucție gratuită în manipularea mașinilor.